

บทที่ ๗

การดำเนินกลยุทธ์ของสื่อสิ่งพิมพ์ในการนำเสนอหมอลำ

สำหรับสื่อสิ่งพิมพ์นั้น ผู้วิจัยตั้งใจศึกษานิตยสารรายเดือน “ราชาเสียงทอง” เพียงหัวเดียว โดยเลือกฉบับประจำเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อใช้เป็นตัวอย่างข้อมูลสำหรับการศึกษาและวิเคราะห์รวมทั้งหมด ๑๒ ฉบับ ทั้งนี้ผู้วิจัยเลือกข้อมูลนิตยสารหัวนี้มาใช้ เพราะเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีการกล่าวถึงหมอลำอย่างหลากหลายและสม่ำเสมอ จุด ทั้งยังมีอายุมานานถึง ๑๘ ปีมาแล้ว (๒๕๒๓-๒๕๔๐) นับเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีการกล่าวถึงหมอลำมานานที่สุดและเป็นหนังสือเกี่ยวกับเพลงลูกทุ่งซึ่งเป็นที่นิยมของคนอ่านมากที่สุดในประเทศไทย (ยอดขาย ๑๒๐,๐๐๐ เล่มต่อเดือน (พ.ศ.๒๕๔๐))

ในการวิเคราะห์สื่อสิ่งพิมพ์นี้ ผู้วิจัยได้ตั้งประเด็นการวิเคราะห์เอาไว้ ดังนี้

๑. จุดเริ่มต้นการผลิตนิตยสารราชาเสียงทอง
๒. พัฒนาการของนิตยสารราชาเสียงทอง
๓. ผู้นำเสนอในที่นี้คือผู้เขียนคอลัมน์
๔. เนื้อหาและรูปแบบที่นำเสนอ
๕. ลักษณะเด่นและข้อได้เปรียบของนิตยสารราชาเสียงทอง
๖. ลักษณะด้อยและข้อเสียเปรียบของนิตยสารราชาเสียงทอง
๗. กลยุทธ์การนำเสนอของนิตยสารราชาเสียงทอง

๑. จุดเริ่มต้นการผลิตนิตยสารราชาเสียงทอง

นิตยสาร ราชาเสียงทองฉบับปฐมฤกษ์เกิดขึ้นเมื่อ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๓ จากแนวคิดของนายณรงค์ รอดเจริญ ซึ่งเป็นผู้คิดริเริ่มว่า ในวงการของคนขายเสียงควรมีหนังสือ หรือนิตยสารสักเล่มที่จะเป็นที่รวบรวมข่าวคราวที่เกิดขึ้นแล้วของนักร้อง หรือประกาศข่าวที่กำลังจะเกิดขึ้น รวมทั้งข่าวความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของแวดวงคนขายเสียง ดังนั้นเมื่อรวบรวมบรรดาเพื่อน ๆ ที่คลุกคลีอยู่กับวงการ เช่น เป็นนักประพันธ์เพลง เป็นนักจัดรายการวิทยุ และนักข่าวในท้องถิ่นจากภาคต่าง ๆ ด้วยกันได้หลายคนแล้วก็ได้เริ่มลงมือเขียนถึง

วงการเพลงลูกทุ่ง โดยเฉพาะหมอลำนั้นเป็นวัฒนธรรมที่มีเครือข่ายที่กว้างมาก เช่น มีสมาคมหมอลำ มีชมรมนักจัดรายการอีสาน ดังนั้น การที่จะหาข่าว เกี่ยวกับแวดวงหมอลำจึงไม่ใช่เรื่องยากเลย

นิตยสารราชาเสียงทองที่พิมพ์ครั้งแรก โดยกองบรรณาธิการของนายณรงค์ นั้น ออกมาเป็นรายสัปดาห์ และมีกำหนดออกทุกวันเสาร์ แต่ต่อมาหลังจากที่ทำเป็นรายสัปดาห์ได้เพียง ๓-๔ ปี ก็เกิดปัญหาด้วยเหตุที่โรงพิมพ์ต้องพิมพ์นิตยสารสามหัว แต่แท่นพิมพ์มีไม่พอและพิมพ์ไม่ทัน ดังนั้นบางครั้งทำให้การออกนิตยสารราชาเสียงทองรายสัปดาห์ เกิดความล่าช้า จึงเปลี่ยนมาออกเป็นรายปักษ์ แต่ก็ออกได้เพียงครั้ง สองครั้ง ก็เปลี่ยนมาทำรายเดือนตลอดมา

นายณรงค์ รอดเจริญ บรรณาธิการนิตยสารรายเดือน ราชาเสียงทอง ได้ให้สัมภาษณ์ถึงความเป็นมาและพัฒนาการของนิตยสารฉบับนี้ว่า

‘ เดิมที่ราชาเสียงทองทำเป็นรายสัปดาห์ ออกทุกวันเสาร์ แต่โรงพิมพ์มีปัญหาเพราะมีหนังสือสามเล่มต้องเวียนกันออก แท่นพิมพ์ไม่สามารถรับทัน ถ้าแท่นเสียก็มีปัญหา ในท้องตลาดตอนนั้น ไม่มีหนังสือแบบราชาเสียงทอง จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องออกมาแข่งกับใครเลย

เอามาทำเป็นรายเดือนหลังจากทำรายสัปดาห์ได้ ๓-๔ ปี ก็ประมาณ ๒๕๒๖ นี้แหละ แล้วก็มาทำรายปักษ์แค่เล่ม สองเล่ม แล้วก็มาทำเป็นรายเดือนเลย เรากล้าออกซ้ำเพราะไม่ต้องรีบแข่งกับใคร เคยมีคนทำเหมือนเราแต่ไม่ประสบผลสำเร็จ ไม่ใช่เขาไม่มีฝีมือนะ เขามีฝีมือ แต่เขาแพ้เราเพราะเครือข่ายงานเขาไม่มี ของเรามีเกือบทุกจังหวัดที่มีนักข่าวอยู่ เรามีนักจัดรายการวิทยุอยู่ทุกจังหวัดก็เป็นผู้สื่อข่าว ส่งข่าวเข้ามา ส่งรูปเข้ามา เราก็เป็นจุดศูนย์กลาง เราได้เปรียบตรงนี้ เหนือ ได้ อีสาน ตะวันออก”

(ณรงค์ รอดเจริญ : สัมภาษณ์ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๑)

จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การที่จะได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับหมอลำนั้น จำเป็นที่จะต้องมีการประสานงานโดยใช้คนเป็นจำนวนมากเพื่อการวางเครือข่ายงานที่กว้างขวางและครอบคลุม ซึ่งจะมีผลต่อการโปรโมตหมอลำด้วยเพราะการมีผู้สื่อข่าวและคนเขียนข่าวจำนวนมากนั้น ย่อมทำให้เนื้อหาของนิตยสารที่ออกมา มีความกว้าง ครอบคลุมหมอลำหลาย ๆ คนและหลายคณะว่า ในขณะที่นั้นมีใครกำลังเคลื่อนไหว มีใครกำลังไปเดินสายตามที่แตกต่างกัน ๆ มีใครกำลังจะออกเทปชุดใหม่ เป็นต้น เพราะการหาข้อมูลเหล่านี้คือหัวใจสำคัญของการผลิตนิตยสารที่แฟน ๆ หมอลำอยากรู้ อยากซื้อหาไปอ่าน ดังนั้นใครที่เสาะหาข่าวได้กว้างกว่า ละเอียดและลึกซึ้งกว่า ก็ย่อมได้เปรียบกว่า

๒. พัฒนาการของนิยายสารราชาเสียงทอง

การเข้ามาจับเรื่องหมอลำมาเป็นเนื้อหาอย่างจริงจังของนิยายสารราชาเสียงทอง คือการลงเรื่องหมอลำอย่างมากมายและหลากหลายชิ้นเริ่มเมื่อปี ๒๕๓๐ เมื่อ หมอลำชุดสาวจันทร์กั๊กโกบของพรศักดิ์ ส่องแสงและน้ำตาเมียชาอูของพิมพ์พา พรศิริกำลังโด่งดังเป็นที่สนใจของคนทั่วประเทศ (National famous)

สิ่งนี้แสดงให้เห็นวัฒนธรรมของสื่อมวลชนคือ เมื่อศิลปะใดได้รับความนิยมมาก (popular) สื่อประเภทเดียวกันก็อาจจะรับความต้องการได้พอเพียง ดังนั้นต้องมีการขยายสื่อเพื่อการเผยแพร่ให้มากขึ้น เช่น การเกิดหนังสือพิมพ์ธุรกิจ หนังสือพิมพ์บันเทิง หรือวิทยุคลื่น News & Talk เป็นต้น

นายณรงค์ รอดเจริญ บรรณาธิการนิยายสารรายเดือน ราชาเสียงทอง ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการเริ่มก่อตัวของความนิยมหมอลำทั่วประเทศก่อนที่นิยายสารราชาเสียงทองจะเริ่มลงไปจับเรื่องหมอลำอย่างเต็มตัวว่า

“หมอลำมาเริ่มต้นตัวจริงๆ ที่ดังทั่วประเทศ คนรู้จักทั่วประเทศ คนยอมรับกันจริง ๆ คือพรศักดิ์ ส่องแสง ยุคสาวจันทร์กั๊กโกบเมื่อปี ๓๐ นี้เอง ที่พรศักดิ์เป็นคนจุดชนวนให้หมอลำดังเปรี้ยงปร้าง พอสาวจันทร์กั๊กโกบดัง ก็ทำให้หมอลำดังทั่วประเทศไปเลย บานเย็นก็ทำให้หมอลำดังเป็นที่รู้จักก็แค่ ๗๐ เปอร์เซ็น ศักดิ์สยามก็แค่ ๖๐ ถึง ๗๐ เปอร์เซ็น แต่พรศักดิ์นี่ ๑๐๐ เปอร์เซ็นเลย และเป็นสถิติด้วยที่ทำยอดขายได้เป็นล้าน”

ทั้งนี้ ก่อนหน้านั้นนิยายสารราชาเสียงทองก็มีการลงเรื่องหมอลำเช่นกันแต่เป็นยุคที่หมอลำมีชื่อเสียงเพียงระดับภาค (Regional) เช่น ยุคของหมอลำฉวีวรรณ ดำเนิน หมอลำเคน ดาเหลา หมอลำทองคำ เพ็งดี หมอลำบุญเพ็ง ฝ้ายไฉย ศักดิ์สยาม เพชรชมพู และบานเย็น รากแก่น จนเมื่อพรศักดิ์ ส่องแสงโด่งดัง หมอลำจึงกลายเป็นระดับประเทศ

นายณรงค์ รอดเจริญ บรรณาธิการนิยายสารรายเดือน ราชาเสียงทอง ได้ให้สัมภาษณ์เพิ่มเติมว่า

“ตอนแรกที่ออกราชาเสียงทองนั้น หมอลำยังไม่ตื่นตัวเท่าไร ยังไม่ฮิตอย่างปัจจุบันคือยังอยู่ในเขต ๑๗ จังหวัดภาคอีสานเท่านั้น ยังไม่เป็นที่รู้จักกันทั่วประเทศ คือ หมอลำที่คนรู้จักจริง ๆ มีไม่กี่คน เพราะรุ่นเก่าที่เป็นที่รู้จักนั้น เป็นพวก ทองคำ ฉวีวรรณ เคน เป็นยุคแรก ๆ การตื่นตัวก็ยังไม่ค่อยมี ก็เหมือนนักร้องเหนือ เขาก็ยังอยู่เขตเหนือก็ยังไม่ได้ทะลุเข้ามา..... ก่อนปี ๓๐ ราชาเสียงทองก็ทำเรื่องหมอลำเรื่อยมา มีตลอดมาเหมือนกันแต่ยังไม่ได้เกรียวกราวเหมือนปัจจุบัน ยังไม่ได้จับหมอลำเต็มตัวเพราะมีน้อยมากคนยังไม่นิยมเท่าไร.....”

(ณรงค์ รอดเจริญ : สัมภาษณ์ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๑)

๓. ผู้นำเสนอในที่นี้คือผู้เขียนคอลัมน์

เนื่องจากนิตยสารรายเดือนราชาเสียงทอง มีเนื้อหาการนำเสนอที่หลากหลายมาก มีการคัดเลือกและวางตัวคอลัมนิสต์ประจำนิตยสารตามความถนัดและลักษณะงานที่ผู้เขียนได้คลุกคลีอยู่ เพื่อให้ได้เนื้อหาที่จะนำมาลงนิตยสารให้เป็นไปตามวงการที่นักเขียนผู้นั้นเกี่ยวข้องกับอยู่ เช่น คอลัมนิสต์ที่เป็นนักจัดรายการก็จะคอยเขียนข่าวเกี่ยวกับวงการการจัดรายการ พูดถึงแฟนรายการและถ่ายภาพแฟนหมอลำที่มาเยี่ยมนักจัดรายการหรือมาร่วมกิจกรรมที่นักจัดรายการจัดขึ้นที่สถานีวิจัยซึ่งมีหลากหลายมาก จุดเล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้ทำให้แฟนหมอลำที่เป็นแฟนรายการด้วย ก็พลอยเป็นแฟนนิตยสารราชาเสียงทองด้วย เพราะจะได้คอยอ่านข่าวที่เกี่ยวกับตัวเอง หรือคอยติดตามข่าวของนักจัดรายการที่ตัวเองชื่นชอบ

นายณรงค์ รอดเจริญ บรรณาธิการนิตยสารรายเดือน ราชาเสียงทอง ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับนักเขียนว่า

“เราแบ่งแผนกว่าใครถนัดทางไหนก็ทำทางนั้น เช่น สาววิไล คนโก้จัดรายการวิทยุ เขาก็มีแฟนเพลงบางกลุ่ม ให้เขาทำข่าวซุบซิบว่าแฟนเพลงคนนั้น คนนี้ชอบใคร ส่วนกาดำก็เกี่ยวกับแวดวงของหมอลำ ใครจะไปมาที่ไหน เป็นหน้าที่ที่เราจะนำเสนอ มีดี ๆ ดึง ๆ หยอกล้อกัน”

ลักษณะร่วมอย่างหนึ่งที่นักเขียนทั้งหมดเป็นเหมือนกันคือเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับวงการคนชายเสียง ดังนั้นนักเขียนที่มีจึงเป็นนักจัดรายการและนักแต่งเพลงด้วย โดยที่นักเขียนส่วนใหญ่จะอยู่ในส่วนกลางประจำกองบรรณาธิการ แต่ก็มีนักเขียนหลายคนที่อยู่ต่างจังหวัดทั่วประเทศ เพื่อติดตามและรายงานเรื่องของหมอลำมายังนักเขียนที่อยู่ส่วนกลาง

๑. นักเขียนประจำ นักเขียนของราชาเสียงทองประเภทนี้ จะมีคอลัมน์ประจำ แต่แต่ละคนจะมีลักษณะการเขียนที่แตกต่างกันออกไปอย่างเห็นได้ชัด จึงทำให้เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวงการหมอลำมีความหลากหลาย เช่น

หมอลำพาเหรด	โดย กาดำ	
ชุมทางอีสาน	โดย ชุนแผน เมืองอีสาน	
อาหารนู เมนูเพลง	โดย สาววิไล คนโก้	
สารพัดปัญหาลูกทุ่ง	โดย โจ๊ะ เจ้าพระยา	
คนหลังไม้ค้ำ	โดย โจ้ จังโก้	
แวดวงคนชายเสียง	โดย ชาววัง	เป็นต้น

๒. นักเขียนอิสระ ทั้งหมดเป็นนักเขียนที่ไม่ได้มีงานตีพิมพ์ลงในนิตยสารอย่างสม่ำเสมอ หากแต่จะส่งงานมาลงเมื่อได้เขียนสัปดาห์พิเศษถึงหมอลำคนใดคนหนึ่งหรือ

คณะใด คณะหนึ่งโดยเฉพาะ นักเขียนพวกนี้บางคนอาจจะเป็นจัดรายการวิทยุประจำสถานีวิทยุแต่ละแห่งในจังหวัดต่าง ๆ โดยในภาคอีสาน หรือเป็นผู้ที่คอยเป็นผู้สื่อข่าวและติดตามข่าวเกี่ยวกับวงการหมอลำอยู่ตลอดเวลา แล้วส่งข่าวมายังกองบรรณาธิการ เช่น

ลูกเนียงนก เขียนรายงานข่าวการไปเดินสายของหมอลำศิริพร อำไพพงษ์ ที่ภาคใต้ (ราชาเสียงทอง ฉบับประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๐)

ตุ่น ปากเบิด เขียนรายงานเกี่ยวกับหมอลำเรื่องตอกลอนคณะไทยกันเองวาทีศิลป์ (ราชาเสียงทอง ฉบับประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๐)

นัฐ ทำน่านนท์ เขียนรายงานเกี่ยวกับหมอลำพูนสุข นามบุตรดี (ราชาเสียงทอง ฉบับประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๐) เป็นต้น

๔. เนื้อหาและรูปแบบที่น่าเสนอ

จากการที่ผู้วิจัยได้ติดตามเฝ้าสังเกตนิตยสารฉบับนี้มาตลอดระยะเวลา ๑ ปี ทำให้เห็นถึงเนื้อหา (Contents) และรูปแบบการนำเสนอ (Style of Presentation) นั้นได้รับการวางโครงสร้างไว้อย่างเป็นแนวทางที่ชัดเจนมาก หมายถึง มีกฎเกณฑ์ว่าจะเสนอเรื่องเกี่ยวกับอะไร อย่างไร ก็เป็นไปตามนั้นอย่างเสมอต้นเสมอปลายทุกฉบับ ตลอดทั้งปี โดยหัวใจของการทำนิตยสารฉบับนี้อยู่ที่การเสนอเฉพาะเรื่องเชิงบวกหรือเป็นเรื่องในแง่ดีตลอดจนความเคลื่อนไหวของนักร้องนักแสดงในกลุ่มเพลงลูกทุ่งและหมอลำเท่านั้น

ในส่วนของเนื้อหานั้นนายณรงค์ รอดเจริญ บรรณาธิการของราชาเสียงทอง ได้แสดงจุดยืนเกี่ยวกับการทำนิตยสารว่า

“... ให้เป็นกลางก็แล้วกัน หนังสือก็ให้ไปตามรูปแบบ ไม่มีการขุดคุ้ยนอกประเด็นจากการเป็นนักร้องนักแสดงหรือเรื่องส่วนตัวอะไรมาลง เรามีจุดยืนตรงนี้ หน้าที่ของเราก็คือเชียร์ และมองให้เขาเห็นว่า นักร้องคนนี้กำลังทำอะไรอยู่มากกว่าไปขุดคุ้ยเรื่องส่วนตัว เราทำเพื่อให้เขาเกิด” (เนชั่น สดส์ปดาร์ห์ ฉบับที่ ๒๔๘ ๑๔-๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ หน้า ๓๓)

“...จุดเด่นของหนังสือเล่มนี้คือเป็นหนังสือที่ให้อย่างเดียว ไม่มีการโจมตีใครเลย ไม่วิจารณ์ไปในทางที่เสียหาย เราก็มองไปเจาะเรื่องตรงนี้ไปลงให้ชาวบ้านชาวเมืองเขาอ่าน เราเป็นหนังสือสร้างสรรค์โดยเฉพาะมาแต่ตอนต้น จุดของเราคือตรงนี้ เราจะส่งเสริมสนับสนุนภาพเสียเราจะล้างออกให้หมด ...”

(ณรงค์ รอดเจริญ : สัมภาษณ์ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๑)

และเนื่องจากว่าราชาเสียงทองเป็นนิตยสารที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้สนใจวงการลูกทุ่งและหมอลำ ผู้อ่านที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของนิตยสารนี้ส่วนใหญ่จะเป็นคนระดับกลางลงมาถึงระดับล่าง ดังนั้นจึงไม่มีเนื้อหาสาระเชิงวิชาการ หรือการให้ความรู้ หรือ

วิเคราะห์เกี่ยวกับประเด็นใด ๆ บรรจบอยู่เลย เนื้อหาทั้งหมดเป็นเรื่องสำหรับอ่านเล่นจึงมีแต่ความบันเทิงล้วน ๆ

๔.๑ เนื้อหาของบุคคลในวงการและเนื้อหาของประเด็นที่น่าเสนอ

เนื้อหาเกี่ยวกับหมอลำเท่าที่พบในราชาเสียงทองมีเนื้อหาหลัก ๆ ประเภทต่าง ๆ ซึ่งจะครอบคลุมถึงบุคคลในวงการหมอลำ ๔ จำพวก ซึ่งหมอลำที่กล่าวถึงในราชาเสียงทองทั้งหมดนั้นจะเป็นหมอลำที่จัดว่าเป็นหมอลำยุคปัจจุบัน คือ หมอลำที่อยู่ในช่วงพ.ศ. ๒๕๒๐ เป็นต้นมาเท่านั้น (ดูการแบ่งยุคหมอลำในบทที่ ๔) คือ

๑. หมอลำที่เลิกอาชีพ ออกจากวงการไปแล้ว หรือเป็นหมอลำในอดีต ราชาเสียงทองมักจะไปติดตามความเคลื่อนไหวมาลงเสมอ
๒. หมอลำที่กำลังมีชื่อเสียงอยู่ เป็นส่วนหนึ่งที่ราชาเสียงทองจะนำเสนอตลอดเวลา เช่น หมอลำคนนี้ กำลังทำอะไร มีแผนการที่จะทำอะไร
๓. หมอลำที่กำลังจะเกิดใหม่ ราชาเสียงทองจะเสนอเรื่องราวของหมอลำประเภทนี้ในลักษณะดาวรุ่งดวงใหม่
๔. ผู้ที่เกี่ยวข้องอยู่ในวงการหมอลำ เช่น นักจัดรายการ นายทุนเจ้าของค่ายเทป และผู้ประพันธ์กลอนลำ โดยมีการเขียนถึงในลักษณะ ทักทาย ถามไต่ และกระเช้าเล่น

ส่วนโครงสร้างหลัก ๆ ของเนื้อหาทั้งหมดในราชาเสียงทองนั้น เมื่อดูภาพรวมแล้วจะเกี่ยวกับหัวข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. การติดตามความเคลื่อนไหว
เป็นเนื้อหาที่พบบ่อยและมากที่สุดในการราชาเสียงทอง โดยการติดตามความเคลื่อนไหวของหมอลำคนต่าง ๆ นั้น ราชาเสียงทองไม่ได้เน้นว่าหมอลำคนใดหรือคณะใด กำลังดังแล้วจึงไปติดตามข่าวความเคลื่อนไหวมาเขียนถึง หากแต่จะเป็นหมอลำคนใดก็ได้ โดยปัจจัยที่จะทำให้ราชาเสียงทองไปติดตามนั้น มีเหตุอยู่สองประการคือ
๑. ความพร้อมของหมอลำและนักข่าวของนิตยสารเอง เช่น นั้ดเวลาและสถานที่กันได้
๒. การเรียกร้องของแฟนหมอลำ(ที่เป็นแฟนนิตยสารด้วย)

นายณรงค์ รอดเจริญ ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการเสนอข่าวการติดตามความเคลื่อนไหวของหมอลำว่า

“ถ้าเป็นหมอลำเก่า เคยดังอยู่ แล้วเงียบหายไป ไม่มีผลงานเลย เราก็มาเอาคนที่ทำงานเก่าไปตามหมอลำคนนี้เลยว่า ตอนนี้อยู่ทำอะไรอยู่ อาจจะทำอาชีพอื่น อาจจะทำวงการเลย หรือยังไม่เลิกแต่ไม่มีผลงานล่าสุด เราก็ไปเอาภาพของเขามาให้คนอ่านดู”

ตัวอย่างเช่น

“วางแผนชีวิตไว้ยาวไกล เพื่อความไม่ประมาท ไม่เป็นทาสอบายมุขคือเจ้าหน้า
เฉลิมพล มาลาคำ ทำสวนอาหารและรีสอร์ท ลงทุนก้อนโต นำหวาดเสียว แต่คนอย่างหน้าใจ
เกินร้อยแต่ไหนแต่ไรอยู่แล้ว โครงการสำเร็จเกือบเต็มร้อยแล้ว คนอุบลแอบมาคุยชื่นชมให้ฟัง
แล้วหลายคน ไปเบิ่งเดื่อที่อุบล เอ้า ! ขอสนับสนุนลูกผู้ชายชื่อไอ้หน้าอีกคน ขอให้สำเร็จ ๆ ราบ
รื่นรำรวยเป็นร้อยล้านเด้อ” (ราชาเสียงทอง ฉบับประจำเดือน กันยายน ๒๕๔๐ คอลัมน์
“หมอลำพาเหรด” หน้า ๔๖)

“พูนสุข นามบุตรดี ได้เอ่ยความในใจกับขวัญชัย ไพรพนา ว่าอยากจะลง
นิตยสาร ราชาเสียงทอง จุดประสงค์เพื่อต้องการให้เพื่อน ๆ ที่เคยร่วมแสดงหมอลำเพลิน และ
แฟน ๆ หมอลำได้รับทราบว่า พระเอกหมอลำพูนสุข นามบุตรดี ไม่ได้หายไปไหน เพียงแต่หยุด
แสดงหมอลำมาเป็นผู้จัดการร้านอาหารก๋อนมณีระยะผ่านไปไม่ถึงสัปดาห์ บ่ายวันนั้น
รถยนต์ปิคอัพทีมข่าวของนิตยสารราชาเสียงทองวิ่งมาจอดหน้าร้านอาหารก๋อนมณี ภายในรถ
บรรทุกอุปกรณ์การถ่ายภาพครบครัน ...จากการพูดคุยกันในวันนั้น ผู้เขียนนำมาปะติดปะต่อ
พอได้ใจความว่า พูนสุข อดีตพระเอกหมอลำผู้นี้ ยังมีความใฝ่ฝัน ต้องการมีผลงานเป็นของตัวเอง
เองสักชุดหนึ่งให้แฟน ๆ ที่เคยให้กำลังใจได้ฟังกันอีกครั้งหลังจากที่ห่างหายกันมานาน”
(ราชาเสียงทอง ฉบับประจำเดือน ตุลาคม ๒๕๔๐ สก๊อปพิเศษ “ชีวิตวันนี้ของอดีตหมอลำไล่
พระราชาทาน พูนสุข นามบุตรดี” หน้า ๗๔)

๒. การแนะนำให้หมอลำเป็นที่รู้จัก

เป็นเนื้อหาที่พบบ่อยในราชาเสียงทอง เพราะการแนะนำให้ผู้อ่านได้รู้จักนั้น
ไม่ได้มีเฉพาะหมอลำหน้าใหม่เท่านั้น หากแต่หมอลำที่กำลังมีชื่อเสียงอยู่หากมีผลงานการลำ
ชุดใหม่ ๆ ออกสู่ตลาดก็จะได้รับการแนะนำด้วยว่ามีผลงานใด น่าสนใจอย่างไร

เกี่ยวกับหมอลำที่ยังใหม่ในวงการอยู่จะมีการกล่าวถึงโดยการเขียนสก๊อป
พิเศษขึ้นมาเพื่อเสนอเรื่องราวของหมอลำคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะ

“.. เขียนสก๊อปเจาะลึก เช่น ใครที่เป็นหมอลำหน้าใหม่เราก็พยายามแนะนำให้คนรู้จัก
ก่อน เป็นพื้นฐานว่า หมอลำคนนี้เป็นมาอย่างไรก่อนจะมาเป็นหมอลำ อาจจะมาแบบตั้งใจ
หรือไม่ตั้งใจก็ได้ ...”

(ณรงค์ รอดเจริญ : สัมภาษณ์ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๑)

เช่น ในสก๊อป ดาวรุ่งดวงใหม่ เขียนโดย ธาตุร ลือลั่น เขียนว่า
“ดาวรุ่งดวงใหม่ในแนวหมอลำ ที่กำลังฉายแสงเจิดจรัสอยู่ในขณะนี้ เห็นจะไม่มีใครเกิน
ลาวัญญ์ จันทร์เพ็ญ (ชื่อจริง ไพรวลัย ชัยมาตย์) ความโดดเด่นเห็นชัดชัดจากอัลบั้มชุดแรก “แค่

ตัวสำรอง” เท่านั้น มันเป็นเรื่องที่ไม่ใช่ตัวสำรอง จากเสียงร้องที่เป็นเอกลักษณ์ นักฟังทั้งหลายเขารู้ เขาหูถึง จึงพร้อมกันให้ฉายาหนูลาวัวณย์ว่าเธอนั้นคือตัวเอก และหมายเลขหนึ่งซะด้วย... สงกรานต์ แข็งฤทธิ์ นักจัดรายการแห่งสถานีวิทยุ ม.ก. ก็ขึ้นไปอีสานเพื่อต้องการค้นหาหมอลำสาวเอามาบันทึกเสียงพอดี ได้เห็นลีลาการร้องลำของหนูลาวัวณย์ จึงคิดว่า เด็กสาวคนนี้นี้ เหมาะสมที่สุด เมื่อได้พูดคุยกันเป็นอันว่า โอ เค สงกรานต์จึงไปพบพ่อพันธ์เพื่อขอตัวไพรวัลย์มาบันทึกเสียงที่ กทม.....”

(ราชาเสียงทอง ฉบับประจำเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๐ หน้า ๒๓)

ผลงานการลำชุดใหม่ ๆ ของหมอลำที่ออกสู่ตลาดก็จะได้รับการแนะนำด้วยว่าใครมีผลงานใด น่าสนใจอย่างไร เช่น

“นักร้องสาวเสียงอ่อน ศิริพร อ่ำไพพงษ์ ปล่อยผลงานชุดที่ ๒๓ “อวยพรก่อนแต่ง” ลงแผงแล้ว แฟนเสียงศิริพรต้อนรับอบอุ่นเหมือนเดิม พร้อมทั้งเริ่มเปิดตัวออกทีวีที่ขึ้น ลงรายการแรก วิก ๐๘ ผ่านไปถูกใจแฟน ๆ อีหลี.. รายนี้ไม่เบา เือนกัน ปล่อยผลงานชุดที่ ๒๒ “รอฟที่ที่ บ.ช.ส” ตามมาติด ๆ ไม่ต้องงงว่าเธอคือใคร ก็”หนูโบ” จินตหรา พูนลาภ ของแฟน ๆ นั้นแหละ และเพลงที่ถูกขอมมากในชุดนี้เห็นจะไม่มีใครเกินหน้า “ลีสสาวลัมคำ” โดยเฉพาะดูเพลงที่แถวหน้าปี่ที่มีร้านลัมคำเปิดกันให้กระหึ่ม ...นักร้องสาวคนนี้น่าดังจริง ๆ กิ่งฟ้า สร้อยเพชร เธอมีกลอนเด็ดเด็ดกุหลาบดำ ทำคะแนนอยู่ น่าเสียดาย นาน ๆ ถึงจะได้ฟังสักที เฮ้อ! ซีเอทราบแล้วเปลี่ยน ”

(ราชาเสียงทอง ฉบับประจำเดือน มีนาคม ๒๕๔๐ คอลัมน์ “คนชายเสียง” หน้า ๒๔)

๓. การยกย่อง ชื่นชมหมอลำและผลงานหมอลำ ตัวอย่างเช่น

“ดีจริง ๆ คือลำซิ่งของ เดือนเพ็ญ อำนวยพร เพราะเป็นลำซิ่งชุดเดียวที่ไม่สกปรก ไม่ลามก เป็นซิ่งแบบมาตรฐาน งานนี้ขายดีเกินคาด เข้าวินเลยเข้าไปตั้งนาน คาดว่าบ็อกแล้วนะ รอดคู่อีกนิดว่าน่าจะได้ อีกต่างหาก”

(ราชาเสียงทอง ฉบับประจำเดือน มกราคม ๒๕๔๐ คอลัมน์ “หมอลำพาเหรด” หน้า ๔๗)

“ต่อมาได้รับความอนุเคราะห์จาก อ.คำเก็ง ทองจันทร์ ให้นำผลงานเพลง “ลำเพลิน” ในอดีตนับย้อนหลังไป ๑๐ - ๒๐ ปี คัดเอาชุดฮิตจริง ๆ มาเพียง ๑๖ กลอน มาร้องแบบเมตเลย์ รวมเป็น ๑ ชุด ภายใต้อัลบั้มชุด “สามเสียงสามสาว” ชุด ๑ ซึ่งมีลูกศิษย์ของ อ.คำเก็งอีก ๒ คนร่วมร้องด้วยคือ แจ่มणा เพชรพลาญชัย และใจยา ทองจันทร์ ดังนั้น อัลบั้มหมอลำชุด สามสาวเสียงใสชุดที่ ๑ นี้จึงเป็นลำเพลินที่มีคุณภาพคับขวดแต่ราคาจะไม่คุยตรงนี้ เพราะของดีไม่ต้องคุย แคชื่อ อ.คำเก็ง ทองจันทร์ รับประกันคุณภาพก็เหลือรับทานแล้วล่ะ”

(ราชาเสียงทองฉบับประจำเดือน กันยายน ๒๕๔๐ คอลัมน์ “ทางเดินสู่ดวงดาว” หน้า ๙๐)

“ดาวค้างฟ้าอย่างหนูจินตหรา พูนลาภ ยังครองใจแฟนหมอลำอย่างแน่นปึก หาที่คลอนแคลนแทบไม่ได้ ทั้งดำเนินงานแสดงและแต่งเทป วงการหมอลำยังมั่นใจว่ายุคนี้น้ำเสียงอย่างเธอนั้น งามเต็มในโคลนทะเล ยิ่งง่ายกว่าอีกเยอะ ไร้เทียมทานจริง ๆ “

(ราชาเสียงทอง ฉบับประจำเดือน มีนาคม ๒๕๔๐ คอลัมน์ “หมอลำพาเหรด” หน้า ๔๙)

๔. การหักท้วง ตีตึง หมอลำหรือคนที่เกี่ยวข้องกับวงการหมอลำ เช่น

“เวลานี้ ขณะนี้ ทำมัย ทำไม วงการหมอลำเจียบเหงาซบเซาเหลือเกิน บอกหน่อยได้ไหม อ.คำแก้ง ทองจันทร์, อ.ลาศ เมืองอุบล, อาจารย์ ล.ราชวัตร หรือใครก็ได้ที่เคยยิ่งใหญ่ในยุคจักรหมอลำ มีบางคนเขากระซิบบอกว่า สาเหตุที่หมอลำซบเซาเพราะพวกท่าน ๆ ทั้งหลายไม่ยอมสร้างดาวรุ่งดวงใหม่กันเลย มัวแต่เซ็น ลากดาวไรดวงเก่า เพราะทุกวันนี้ บุคลากรด้านหมอลำไม่เพิ่มเลย ถ้าจะดูหมอลำย้อนหลัง ๕ ปี ไม่มีชื่อใหม่ มีแต่ชื่อเก่า ๆ ที่เริ่มหมดยุคไป ไม่มีชื่อ ส. กิ จ. ไม่มีชื่อ จ. กิ มีชื่อ ศ. หรือ ด. อยู่อย่างงี้ ๕ ปีแล้ว เบื่อมากจะ”

(ราชาเสียงทอง ฉบับประจำเดือน พฤศจิกายน ๒๕๔๐ คอลัมน์ “คนดังหลังไมค์” หน้า ๗๖)

“เห็นหมอลำใหม่ ๆ โผล่ทางทีวีคนละแวบสองแวบแล้วก็หายแวบ ๆ ไปเลย ก็มีผู้ชำนาญการฟังหมอลำท่านหนึ่งพูดว่า หมอลำไม่เหมือนอย่างอื่นหรือจะบอกให้ อย่างอื่นเขาเห่อกันชื่อ แต่หูคนฟังหมอลำหูคนชื่อหมอลำมันต้องลึกซึ้งเด็ด ดั่งนะดังได้แต่ขายไม่ได้ ไปคิดให้ดี ๆ งานออกมาเหมือนสิบห้าปีก่อนนั่นแต่จะไปไรไม่ยุคนี้ มันห่างกันคนละพิภพแล้วนะคนละอย่างกันแล้ว..... หมอลำอัดแผ่นชุดเดียวแต่มาดังกะจะบินแข่งอีแร้งมีใหม่ มีสิ เห็นที่ยานเกราะเมื่อวันอาทิตย์ที่ ๙ มี.ค. ที่ผ่านมามีอยู่ แฟน ๆ เพลงเขาไปเยี่ยมสถานีเยอะแยะวันนั้นเข้ามากระซิบที่ห้องส่ง ออกไปปลอมนแวบหนึ่ง ไอ้โฮ โทดแท้้น้อ บักหล้าเอ๊ย ขนาดนักร้องศิลปินรุ่นพี่ยังต้องจำใจไหว้ให้แฟนเพลงดู สาธุดังแอง ๆ “

(ราชาเสียงทอง ฉบับประจำเดือน เมษายน ๒๕๔๐ คอลัมน์ “ หมอลำพาเหรด” หน้า ๔๙)

๕. การเขียนกระเช้า เข้าแห่ หยอกล้อและกล่าวถึงคนในวงการ เช่น

“ เจอสามหมอลำผู้ยิ่งใหญ่ เอ๊ย สามหมอลำผู้ยิ่งใหญ่ ทองมี-ป.ฉลาด-ประสาน “ยังหัวอืด ๆ เหมือนเมื่อตอนยังหนุ่มอยู่อาจารย์เอ๊ยพวกผมกะตาย”(ประสานพูด) พวกผมรวมกันสามก้อนเส้า ใครจ้างใครเชิญที่ไหนก็ไปหมดว่าแต่ได้เงิน บ่สังกัดคณะไปนำกันสามเผ่านี้ละ บอกเจ้าภาพบอกแฟน ๆ ให้แน่เด้อ”

(ราชาเสียงทอง ฉบับประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๔๐ คอลัมน์ “หมอลำพาเหรด” หน้า ๔๗)

“พจน์แพน ๆ หมอลำใส่ใจถามกันให้ถึยบ เห็นจะเป็นเรื่องใหม่ของสาริต ทองจันทร์ ที่จะจรรีจาก ๗๘ ไปโรมันหันหันมาเหยไ่มดแดงกินกับปาชินชัย ธรรมทิลลา อายาเสื่อฝ้าถ้ำ อีสานอินคอนเสิร์ต โดยคำบัญชาของปาจุง กรุงเทพฯ”

ราชาเสียงทองฉบับประจำเดือน กรกฎาคม ๒๕๔๐ คอลัมน์ “หมอลำพาเหรด” หน้า ๗๖)

๖. การตอบคำถามเกี่ยวกับวงกรมอลำ

เป็นคอลัมน์ประจำอีกคอลัมน์หนึ่งที่มีผู้อ่านให้ความสนใจเขียนจดหมายมาถามเกี่ยวกับวงกรมอลำเป็นอันมาก เช่น ถามว่า

“เห็นที่บ้านเย็น รากแก่น เดียวหายเดี่ยวมาลำใหม่ อยู่หลายปีแล้วยังสวยอยู่เลย อยากทราบอายุจริง ๆ ของที่บ้านเย็น”

“พินิต สาริต ทองจันทร์ ไม่เห็นมีผลงานเหมือนเก่า กลอนลำออกมาไม่ค่อยไม่เห็นใคร เปิดเลย อาใจจะว่าน่าสงสารพินิตใหม่”

“หลานได้ดูพี่ลาวัญย์ จันทร์เพ็ญ ออกโฆษณาทีวีมาตั้งนาน ทำไมถึงยังไม่ดังเท่า พี่นางคะ”

“แต่ก่อนหลานเห็นไชโย ยโสธร อยู่กับวงพี่เฉลิมพล แต่ทำไมตอนนี้ไปอยู่กับวงอื่น มีปัญหาอะไรกันหรือเปล่าคะ”

ฯลฯ

(ราชาเสียงทอง ๒๕๔๐ คอลัมน์ “สารพัดปัญหาลูกทุ่ง”)

๗. การเสนอแนะของนักเขียนว่าหมอลำควรทำอะไรบ้าง หรือถามถึงผลงานการลำของหมอลำที่เรียบหายไปว่าควรมีงานออกมาสู่ตลาดบ้าง เพราะแพนหมอลำคิดถึงตัวอย่างเช่น

“กลางเก่ากลางใหม่อย่างทิมพา พรศิริ มีแพน ๆ ให้ข้อเสนอแนะมาว่า งานด้านแผ่นเทป ทั้งช่วงห่างเหินมากไปหน่อยเด้อ คนชอบก็มีเยอะ ใหญ่ อยู่ธยา บิ๊กแห่งวงการผู้คุมเชิงอยู่นั้น รับทราบแล้วคิดเบิ่งเอาเด้อ”

(ราชาเสียงทอง ฉบับประจำเดือน พฤษภาคม ๒๕๔๐ คอลัมน์ “หมอลำพาเหรด” หน้า ๔๙)

“ข้อใจแต่ สมจิตร บ่อทอง เสียงอย่างนี้ ร้องอย่างนี้ หล่นไปได้ไง มีคนบ่นหลายคนนะ เสียตาย เสียงนี้หาฟังยาก ชักจะมีใจโน้มตามเสียงบ่นนี้ซะแล้วสิ”

(ราชาเสียงทอง ฉบับประจำเดือน สิงหาคม ๒๕๔๐ คอลัมน์ “หมอลำพาเหรด” หน้า ๔๗)

๔.๒ รูปแบบในการนำเสนอ

รูปแบบที่นำเสนอในราชาเสียงทองนี้มี ๒ ลักษณะเท่านั้น โดยในหน้าสารบัญจะมีการล้อมกรอบแยกให้อ่านเห็นอย่างชัดเจน คือ

๑. รูปแบบการเขียนเป็นคอลัมน์ประจำ

๒. รูปแบบการเขียนเป็นสฎีพิเศษ

๑. การเขียนเป็นคอลัมน์ประจำของนักเขียนประจำแต่ละคนนั้น เนื่องจากเจ้าของคอลัมน์ได้เขียนถึงผู้คนจำนวนมาก ทั้งหมดล่า นักจัดรายการ และผู้ที่เกี่ยวข้องคนอื่น ๆ ดังนั้นเนื้อหาจะเน้นที่ความหลากหลาย เพื่อเป็นการเอาใจแฟน ๆ หมอลำทุกคน เพราะเมื่อใดก็ตามที่คนอ่านได้เห็นเนื้อหาที่กล่าวถึงหมอลำที่ตนชื่นชมก็จะให้ความสนใจเป็นพิเศษ และจะคอยติดตามอ่านอยู่อย่างสม่ำเสมอ

เมื่อนักเขียนไม่สามารถเขียนเพื่อกล่าวถึงในรายละเอียดได้ เพราะจะเปลืองเนื้อที่มาก และดูจะเป็นการให้น้ำหนักและเจาะลึกถึงรายละเอียดเกินไป นักเขียนก็จะเขียนเป็นข้อความสั้น ๆ โดยหยิบยกเอาประเด็นหรือเหตุการณ์ที่สำคัญหรือโดดเด่น เป็นที่สนใจของคนอ่าน

๒. เขียนเป็นสฎีพิเศษ

มีการเลือกที่จะกล่าวถึงหมอลำบางประเภท คือต้องเป็นหมอลำที่เป็น หมอลำในยุคปัจจุบัน ซึ่งเป็นการลำแบบสมัยใหม่ ถ้าพูดถึงก็มักจะกล่าวถึงผลงานที่กำลังจะออกใหม่ และกล่าวถึงหมอลำที่กำลังจะเป็นดาวรุ่งในยุคใหม่เท่านั้น เท่าที่ผู้วิจัยได้ติดตามดู ๑ ปี ไม่มีการกล่าวถึงศิลปินหมอลำในยุคกลาง เช่น หมอลำฉวีวรรณ ดำเนิน หมอลำทองคำ เพ็งดี หมอลำเคน ดาเหลา และหมอลำบุญเพ็ง ไข่มิวชัย ฯลฯ เลยทั้ง ๆ ที่หมอลำเหล่านี้ยังมีชีวิตอยู่ เหตุผลคือ เพื่อจะได้ทันกับกระแสสังคม เป็นการปรับตัวตามความนิยมของคนอ่าน คือคัดเลือกเอาเฉพาะเรื่องของหมอลำที่น่าจะเป็นที่สนใจของมวลชน และน่าจะเป็นเรื่องที่ชายได้มาเป็นประเด็นที่จะเขียนถึง

การเขียนสฎีพิเศษนี้ ผู้เขียนจะได้ข้อมูลมาจากการสัมภาษณ์หมอลำทั้งหมดแล้วนำมาเขียนเป็นบทสัมภาษณ์ หรือเขียนแบบเล่าเรื่องก็มี

๕. ลักษณะเด่นและข้อได้เปรียบของนิตยสารราชาเสียงทอง

๕.๑ การพยายามเสนอเฉพาะแง่มุมที่ส่งเสริม สนับสนุน หมอลำเพียงอย่างเดียววนายณรงค์ บรรณาธิการนิตยสารราชาเสียงทองได้ให้สัมภาษณ์ว่า

“จุดเด่นของหนังสือเล่มนี้คือเป็นหนังสือที่ให้อย่างเดียวไม่มีการโจมตีใครเลย ไม่วิจารณ์ไปในทางที่เสียหาย เราก็ไม่ไปเจาะเรื่องตรงนี้ไปลงให้ชาวบ้านชาวเมืองเขาอ่าน เรา

เป็นหนังสือสร้างสรรค์โดยเฉพาะมาแต่ตอนต้น จุดของเราคือตรงนี้ เราจะส่งเสริมสนับสนุน ภาพเสียเราจะล้างออกให้หมด ไม่อยากให้มีข้อต่างเพราะว่าในวงการเป็นคนหมู่มาก ย่อมมีคนเสียอยู่เหมือนกัน ที่เสียเราก็เบี่ยงเบนออกไปไม่ให้ปะปนอยู่ในตรงนี้”

(ณรงค์ รอดเจริญ : สัมภาษณ์ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๑)

๕.๒ เป็นศูนย์รวมเรื่องราวและความเป็นไปของหมอลำหลายคน หลายคณะ มาลงพร้อม ๆ กันในแง่มุมต่าง ๆ กัน เรื่องราวของหมอลำที่นำมาลงจึงมีความหลากหลาย เช่น มีการเยี่ยมบ้านหมอลำ ก. มีการสัมภาษณ์หมอลำ ข. มีการเสนอเรื่องในอดีต หมอลำ ค. ที่เคยโด่งดังในอดีต มีเรื่องของหมอลำคณะ ง. ที่น่าสนใจ มีการตอบปัญหาเกี่ยวกับหมอลำหลาย ๆ คน เป็นต้น

๕.๓ มีเนื้อหาครอบคลุมคนที่อยู่เบื้องหน้าและเบื้องหลังในวงการหมอลำอย่างทั่วถึง เช่น นักจัดรายการที่มีส่วนโปรโมตหมอลำ นักแต่งกลอนลำ เจ้าของค่ายเทปหมอลำต่างจากสื่ออื่น ๆ ที่เสนอเฉพาะตัวหมอลำและผลงานบางส่วนของหมอลำเท่านั้น

๕.๔ เป็นสื่อรายเดือนราคาถูก ทำให้เป็นเจ้าของได้ง่าย(เพียงฉบับละ ๒๐ บาท(พ.ศ.๒๕๔๑)) ในขณะที่เนื้อหาข้างในมีหลายรูปแบบให้ผู้อ่านที่สนใจวงการลูกทุ่งหมอลำได้อ่านอย่างจุใจ นับว่าคุ้มค่าอย่างยิ่ง นอกจากนี้ยังสามารถเก็บไว้อ่านได้นาน เป็นของสะสมได้

๕.๕ ไม่มีข้อจำกัดในด้านเวลาในการนำเสนอเหมือนสื่อประเภทอื่น ตลอดจนไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเผยแพร่ เหมือนสื่อวิทยุหรือโทรทัศน์ จึงสามารถบอกเล่าประเด็นต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง และลึกซึ้ง

๕.๖ สามารถรับ feed back และข้อเสนอแนะจากผู้รับสารได้โดยตรงและเต็มที่ เพื่อการนำปรับปรุงแก้ไขได้อย่างตรงประเด็นที่สุด ผู้รับสารสามารถวิพากษ์วิจารณ์ พร้อมทั้งเรียกร้องสิ่งที่ตัวเองต้องการได้ ดังนั้นก็เท่ากับว่า ผู้รับสารมีส่วนร่วมและมีบทบาทในการกำหนดเนื้อหาบางส่วนด้วยตัวเอง

๖. ลักษณะคีย์และข้อเสียเปรียบของนิตยสารราชาเสียงทอง

๖.๑ ไม่สามารถเสนอรูปแบบทางการเขียนที่แปลกใหม่มากไปกว่านี้ ดังนั้น เนื้อหาและรูปแบบที่จะนำเสนอต่อไปคงถึงจุดอิ่มตัวแล้ว

“การปรับเปลี่ยน ถึงจะอย่างไรก็คงเป็นอย่างเดิม เพราะวงการเพลงนั้น เปลี่ยนอย่างไรก็ยังคงเหมือนเดิม หนังสือก็ยังคงอยู่เหมือนเดิม เพราะทำออกมาจะขายได้เป็นล้านก็ไม่ใช่ เราก็เป็นกลางอยู่เฉย ๆ ทำให้อยู่ระดับมาตรฐานแค่นั้น ต่อให้เป็นสี่ทั้งเล่มสุดท้าย

ก็ยังคงอยู่ที่เดิม เพราะไม่เหมือนเพลง จะขายให้ยอดสูงกว่านี้ก็เป็นไปได้ยาก การเพิ่มหน้าก็
ต้องดูตลาดว่า ถ้าเพิ่มไปแล้วจะเข้าเนื้อมั๊ย”

(ณรงค์ รอดเจริญ : สัมภาษณ์ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๑)

๖.๒ เนื้อหาไม่ได้หลากหลายและกว้าง หรือมีสิ่งที่น่าสนใจมากพอจะเป็น
เรื่องที่จะนำเสนอให้คนทุกระดับอ่านได้ คือเป็นเนื้อหาเปี่ยมไปด้วยความบันเทิงแบบลูกทุ่ง
สำหรับคนระดับกลางลงมาถึงล่างเท่านั้น

๖.๓ ไม่สามารถนำเสนอหรือแสดงจุดเด่นของหมอลำได้เต็มที่ เพราะเป็น
เพียงภาพนิ่ง และตัวหนังสือ ผู้รับสารจะได้เห็นหมอลำเพียงจากภาพ ได้รู้จักหมอลำจากการ
อ่านเท่านั้น แต่จะไม่รู้ว่า หมอลำแต่ละคนนั้นเสียงดีเพียงไร กลอนลำที่กล่าวถึงนั้นมีความ
ไพเราะอย่างไร หมอลำแต่ละคนมีรูปแบบ ลีลาการลำต่างกันอย่างไร

๗. กลยุทธ์การนำเสนอของนิตยสารราชาเสียงทอง

สำหรับกลยุทธ์ที่ใช้เพื่อการส่งเสริมหมอลำที่พบในนิตยสาร “ราชาเสียงทอง”
นั้น มีสิ่งที่น่าสนใจที่สื่อประเภทอื่นไม่สามารถทำได้ดังต่อไปนี้

๗.๑ กลยุทธ์การแจ้งข่าวความเคลื่อนไหวของวงการหมอลำ ทั้งข่าวการเดินทาง
สายแสดงสดของหมอลำ ข่าวการเปิดตัวของหมอลำหน้าใหม่ หรือคณะใหม่ ว่ามีความเป็นมา
อย่างไรบ้าง ข่าวการหวนกลับมาสู่วงการหมอลำของหมอลำหน้าเก่าที่หายหน้าไปนาน การ
ออกผลงานชุดใหม่ เป็นต้น

๗.๒ การเกาะติดสถานการณ์และติดตามข่าวคราวของหมอลำแต่ละคน
อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอโดยไม่เลือกว่าจะต้องมีชื่อเสียงหรือไม่มีชื่อเสียง

“เพราะหนังสือเราเป็นหนังสืออยู่นาน เราให้ความสำคัญทุกคนเท่ากันหมด ไม่ว่าจะ
นักร้องหมอลำ ไม่ว่าจะจะเป็นนักร้องเก่าหรือใหม่ หรือค่ายไหน เราให้การสนับสนุนหมดเพราะ
หนังสือนี้เราถือว่าจะต้องเป็นหนังสือส่วนกลางให้กับวงการเพลงโดยเฉพาะ”

(เนชั่น สุดสัปดาห์ ฉบับที่ ๒๔๔ หน้า ๓๓)

แต่ในความเป็นจริงแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่า ในเมื่อหมอลำมีเป็นจำนวนมาก แต่สื่อ
ประเภทนี้มีพื้นที่จำกัด ดังนั้นแม้บรรณาธิการจะให้สัมภาษณ์ว่า ให้ความสำคัญต่อหมอลำ
โดยเท่าเทียมกันหมดทุกคนนั้นคงทำได้ยาก เพราะอย่างน้อยก็ควรจะมีลำดับการให้ความสำคัญ
สำคัญตามลำดับก่อนหลัง หรือสมมุติถ้าข่าวระหว่างหมอลำระดับภูมิภาคกับหมอลำที่มีชื่อ
เสียงระดับประเทศมาถึงมือบรรณาธิการพร้อม ๆ กัน ข่าวของหมอลำที่มีชื่อเสียงระดับ
ประเทศอาจจะน่าสนใจกว่า และอาจจะได้รับกาลงข่าวก่อน เป็นต้น

หากมีผู้สนใจเรื่องนี้ อาจจะมีการทำวิจัยเกี่ยวกับการให้ความสำคัญของ
หมอลำในสื่อประเภทต่าง ๆ ก็ได้

“ครั้งแรกเราจะแนะนำว่าเป็นใครมาจากไหน พอหมอลำเป็นที่รู้จักแล้วคือ
เมื่อชื่อเสียงเค้าติดแล้ว ต่อไปเราก็ได้ไปเจาะให้คนอ่านเห็นอีกมุมหนึ่ง เจาะลึกอีกนิดหนึ่ง เช่น
สื่อบทเรื่องความรักของเขา เขากำลังทำอะไร วางแผนอะไรอยู่ เราจะเน้นจุดความน่าสนใจของ
เขา เมื่อเราเน้นครั้งแรกครั้งที่สองคนก็จะเริ่มสนใจหมอลำคนนี้แล้ว step ที่สามเมื่อเขาดังสุด
ยอดแล้ว เราก็ไปเจาะเขาอีก ต่อเนื่องไปเหมือนกันหมด แม้กระทั่งนักร้องหน้าใหม่ ไม่ประสบความสำเร็จ
เราก็ช่วยแนะนำเขาให้เป็นที่รู้จักไม่น้อยกว่า ๒-๓ ครั้ง”

(ณรงค์ รอดเจริญ : สัมภาษณ์ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๑)

๗.๓ กลยุทธ์การทำรูปเล่มที่น่าสนใจ ดึงดูดให้ผู้อ่านซื้อ โดยการนำศิลปิน
หมอลำมาถ่ายภาพขึ้นปก และแทรกภาพสีของหมอลำประกอบตลอดทั้งเล่ม เป็นภาพหนึ่งที่
ช่วยให้ผู้อ่านได้ ความรู้จักและคุ้นเคยกับศิลปิน ได้ชื่นชมกับหมอลำที่ตัวเองชอบ

๗.๔ กลยุทธ์การนำเสนอรายละเอียดของหมอลำในส่วนที่สื่ออย่างอื่นไม่
สามารถทำได้

“ราชาเสียงทองนี้มีส่วนโปรโมตหมอลำ ถึงแม้จะมีทีวีทำเรื่องหมอลำแต่การเจาะลึก
นั้นต่างกัน เพราะทีวีจะเห็นแค่ภาพและมิวสิก การแสดงของหมอลำที่ดัง ๆ หรือคนที่ไปจ้าง
ออกอากาศเท่านั้น ไม่มีการเจาะลึกถึงเรื่องต่าง ๆ เทาหนังสือ คนอ่านหนังสือจะรู้เรื่องดีกว่าดู
ทีวีคือหนังสือจะเป็นผู้ให้รายละเอียดแทน”

(ณรงค์ รอดเจริญ : สัมภาษณ์ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๑)

๗.๕ กลยุทธ์การวางเครือข่ายข่าวกว้างขวางทั่วประเทศ เพื่อให้ได้ข่าว
และเรื่องราวเกี่ยวกับหมอลำที่ละเอียด ลึกซึ้ง ป้อนเข้ามาจากทุกสารทิศ ในขณะที่สื่ออื่น ๆ เช่น
วิทยุ โทรทัศน์ไม่อาจทำเช่นนี้ได้ จากการสั่งสมประสบการณ์มานาน รู้ทิศทางการทำหนังสือดี
ว่า แพน ๆ หมอลำชอบอะไร แบบไหน จะนำเสนออย่างไรให้ประทับใจ

“เครือข่ายงานของเรามีเกือบทุกจังหวัดที่มีนักข่าวอยู่ เรามีนักจัดรายการวิทยุอยู่ทุก
จังหวัดก็เป็นผู้สื่อข่าว ส่งข่าวเข้ามา ส่งรูปเข้ามา เราก็เป็นจุดศูนย์กลาง เราได้เปรียบตรงนี้
เหนือ ใต้ อีสาน ตะวันออก ถ้าคนอื่นทำก็คงอยู่ได้ไม่นาน เพราะสื่อต่าง ๆ จะมาร่วมไม้
ร่วมมือกันอย่างที่เรากำลังยุ่งก็คงลำบาก คือถ้าคนทำใหม่ก็ต้องนับหนึ่งใหม่ กว่าที่จะเข้าที่เข้าทาง
มีพวกห้องหรือสื่อในต่างจังหวัด มันทำไม่ได้ง่าย ๆ ต้องใช้เวลาเป็นสิบ ๆ ปีสั่งสมขึ้นมา”

(ณรงค์ รอดเจริญ : สัมภาษณ์ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๑)

๗.๖ กลยุทธ์การใช้นิตยสารเป็นเวทีสำหรับโฆษณาตัวเองของหมอลำโดยที่ไม่ต้องจ่ายค่าจ้างในการให้คอลัมนิสต์เขียนถึง เช่น หมอลำคนใด อยากถ่ายภาพหรือเสนอเรื่องของตนเองลงในนิตยสารก็เพียงแค่มาติดต่อกับกองบรรณาธิการ

“ สำหรับนักร้องใหม่เข้ามาก็ไม่เสียแม้แต่สตึงเดียว แต่ให้มาทำความรู้จักกัน เราก็แนะนำนักร้องอีกทอดหนึ่งลงตีพิมพ์ ให้รู้จักว่า นี่คือนักร้องหน้าใหม่ที่จะมาอยู่ตรงนี้แหละ แล้วโอกาสต่อจากนั้นมันก็เป็นเรื่องของตัวนักร้องเอง แต่เราช่วยในระยะแรก คือจะเชียร์จนกว่าเขาไปไม่ไหว จนต้องไปเริ่มต้นนับหนึ่งใหม่อะไรอย่างนั้น”

(ณรงค์ รอดเจริญ : สัมภาษณ์ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๑)

๗.๗ กลยุทธ์การเสนอข้อมูลด้านต่าง ๆ ที่สื่ออื่นไม่อาจให้ได้เพราะข้อจำกัดด้านเวลา ไม่อาจจะนำเรื่องจิปาตะที่แฟนหมอลำอยากรู้มาบอกเล่าได้ โดยการนำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ เป็นต้นว่า

การถ่ายทอดออกมาเป็น “อักษรสนุ่” ให้หมอลำเขียนคำ ก-ฮ แล้วนำมาเรียงให้เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับหมอลำเอง เช่น “อักษรสนุก” ฟ้า สุภาวี

ก. กำลังใจ ก็เป็นสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งเพราะถ้าเราไม่มีกำลังใจจากแฟนเพลง จากคนรอบข้าง ฟ้าก็คงไม่มีเวลาทำงานหรอกค่ะ

ข. เชิน ฟ้าเป็นคนทีเชินเก่ง ประหม่าด้วย บางทีเวลาร้องเพลงยังสั่นเลย

ค. ความรู้ จบจากชั้นประถมและมีมัธยมต้นจาก ร.ร. กุดดินจี่พิทยาคม ตอนนี้อยู่ที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ง. งอน ฟ้าเป็นคนทีงอนเก่งค่ะ แต่แป็บเดียวนะคะ เดียวก็หายแล้ว

จ. จริงใจ สำหรับฟ้าแล้ว ฟ้าชอบมีความจริงใจให้กับคนอื่น และอยากให้คนอื่นมีความจริงใจกับเราด้วยค่ะ

ฯลฯ

(ราชาเสียงทอง ฉบับประจำเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๔๐ หน้า ๓๘)

การสัมภาษณ์หมอลำ พิมพา พรศิริ

“ ตอนนี้ออกมาทำเพลงเอง จัดจำหน่ายเองใช่ไหม”

“ใช่ค่ะ พอดีหมดสัญญากับทางบริษัทเมโทร ก็เลยได้มาทำเอง น้องแดงอยู่กับบริษัทเมโทรมาสิบปี ก็รับใช้ท่านมานานพอสมควรแล้ว ก็เลยขอท่านอยากจะมาทำเทปเอง”

“ เคยมีเรื่องอะไรไม่ตีระหว่งการเดินสายมั๊ย”

“ การเดินทางไม่ได้ปลอดภัยเสมอไป บางทีรถก็คว่ำ บางทีรถก็เสียบนเขา ไม่มีอะไรกินเลย ต้องไปเก็บหน่อไม้มาต้มกินกัน ก็สนุกไปอีกแบบค่ะ”

“มีแผนอะไรไว้ในหัวบ้างสำหรับการอนาคตของตัวเอง”

“เขื่อนก็เหมือนกันว่า อยากทำร้านอาหาร อยากทำร้านสุกี้ เคยนึกว่าจะไปเปิดที่ชัยภูมิแต่พอไปเห็นเขาเปิดกันไว้เป็นร้านใหญ่แล้ว โอ้โห เราจะไปเปิดตรงไหน ผันของเราก็ค่อย ๆ สลายลงก็คิดใหม่ไปเรื่อย ๆ ก็แล้วกัน”

๖๓๖

(ราชาเสียงทอง ฉบับประจำเดือน มิถุนายน พ.ศ.๒๕๔๐ หน้า ๕๙-๖๑)

๗.๘ กลยุทธ์การเปิดคอลัมน์ให้ผู้อ่านได้ซักถามเรื่องที่ผู้อ่านสงสัยหรืออยากรู้ เพื่อตอบปัญหาเกี่ยวกับวงการลูกทุ่งโดยเฉพาะ(คอลัมน์สารพัดปัญหาลูกทุ่ง)โดยให้โอกาสแฟนหมอลำส่งจดหมายมาถาม เป็นสิ่งที่ทำให้คนสนใจอยากอ่านเพราะอยากรู้ว่าคำถามที่ตนเองถามไปนั้น จะได้รับการตอบหรือไม่ ประหนึ่งว่า คนอ่านได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของนิตยสารนั้น

๗.๙ กลยุทธ์การตอบสนองทำตามความเรียกร้องของแฟนหมอลำมีการเปิดกว้าง และมีเวลาในการยอมรับ feed back เปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนะว่านิตยสารควรมีเนื้อหาอะไรบ้าง

“มีผู้อ่านแนะนำว่า อยากให้ราชาเสียงทองทำสัปดาห์เรื่องของรักของหวง ของสะสม เยี่ยมบ้านหมอลำคนที่เขาชอบมา เพราะบางที่เขาเห็นหมอลำแต่ทางหน้าเวที เขาก็อยากจะเห็นบ้าน ทำครัว เขาก็จะมีจดหมายเข้ามาก่อน เราก็พยายามเอาใจเขา ขอให้เป็นที่บ้านบ้าง เราก็ทำให้ อยากให้เขาหมอลำที่เขาชอบขึ้นปกคนเดียวบ้างหรือถ่ายรูปคู่กับคนนั้นคนนี้บ้าง เราก็ใช้ความพยายามอย่างมากที่จะเอามารวมกัน เพราะหมอลำหรือนักร้องแต่ละคนต่างก็มีงานของตัวเอง นี่เป็นความลำบากเหมือนกัน แต่ก็ต้องตามใจเขา เพราะเขาคือผู้สนับสนุนเรา” (ณรงค์ รอดเจริญ : สัมภาษณ์ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๑) เช่น

“อยากให้ราชาเสียงทอง นำพี่แดง พิมพา พรศิริ มาลง ๕๐ คำถามและปกบ้างจะได้ใหม่คะ”

“หลานขอให้นำหนังสือราชาเสียงทอง จัดพื้นที่วงศิริพร อำไพพงษ์ มาลงคู่ปกกับพี่จินตหราจะได้ใหม่คะ”

“อยากทราบที่บ้านพี่เฉลิมพล ในกรุงเทพฯมีหรือเปล่าคะ อยากให้เยี่ยมบ้านพี่เฉลิมพลจังเลย”

“กรุณาลงภาพสีกลางเล่มทั้งเวทีและหางเครื่องของพี่เฉลิมพลเหมือนที่ลงคณะเสียงอีสานด้วยนะคะ”

“ผมขอถามหน่อยว่า บานเย็น รากแก่น ออกร้องเพลงคืนละเท่าไร ผมจะให้พวกกรรมการผ้าป่า หาจ้างบานเย็นไปแสดงบ้าง ที่บ้านผมตอนสงกรานต์นี้” ๖๓๖

๗.๑๐ กลยุทธ์การเสนอ สก๊อปพิเศษเกี่ยวกับหมอลำ นักแต่งกลอนลำและผู้ที่เกี่ยวข้องกับวงการหมอลำ เป็นการเขียนถึงหมอลำโดยวิธีการพิเศษเพราะผู้เขียนสามารถให้ข้อมูลที่แปลก น่าสนใจ นอกเหนือจากสิ่งที่คนทั่ว ๆ ไปรู้อยู่

เช่น สก๊อปพิเศษเรื่อง “แหบเสน่ห์ พิมพา พรศิริ ขอเป็นเจ้าแก่น้อย”

(ราชาเสียงทอง ฉบับประจำเดือน มิถุนายน พ.ศ.๒๕๔๐ หน้า ๕๙)

สก๊อปพิเศษเรื่อง “ลูกทุ่งหมอลำเงินล้าน ลำเรื่องต่อกลอนทำนอง ขอนแก่น คณะไทยกันเองวาทะศิลป์”

(ราชาเสียงทอง ฉบับประจำเดือน พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๐ หน้า ๖๐)

สก๊อปพิเศษเรื่อง “เปิดใจ อินทรีอีสาน คำแก๊ง ทองจันทร์”

(ราชาเสียงทอง ฉบับประจำเดือน เมษายน พ.ศ.๒๕๔๐ หน้า ๔๔)

สก๊อปพิเศษเรื่อง “เจ้าแม่วงเสียงอีสาน นกน้อยอุไรพร”

(ราชาเสียงทอง ฉบับประจำเดือน ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๐ หน้า ๒๕)

ฯลฯ

๗.๑๑ กลยุทธ์ใช้หน้ากระดาษเป็นแหล่งกระจายข่าว รายงานข่าว ประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับวงการหมอลำ เช่น

“พิมพา พรศิริ ทูบกระปุกตัวเอง ทำเพลงสองชุดรวด “ตำบักหุ้ง” กับ “น้องพิมพา” เสียแต่ที่ไม่มีขายตามแผงเทป แผ่นเพลงอยากได้ต้องติดต่อไปที่ นิตยา สุภาพ (ชื่อ-นามสกุลจริงของพิมพา) เลขที่ ๒๖๑/๑๑๗ ศูนย์การค้านครหลวง บางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐ โทร. ๔๑๒๘๑๐๖ ซ้ำหมด อดด้วย แะ แะ แะ”

(ราชาเสียงทอง ฉบับประจำเดือน มีนาคม พ.ศ.๒๕๔๐ คอลัมน์“คนขายเสียง” หน้า ๒๙)

๗.๑๒ การโฆษณาเทปของหมอลำชุดต่าง ๆ ที่แสดงภาพปกเทป ปกซีดี และปกวีดีโอแสดงเพลง และรายละเอียดของศิลปินคนต่าง ๆ คณะต่าง ๆ เช่น ใครแสดง เป็นผลงานของค่ายเทปใด ที่มีในชุดนั้นอย่างชัดเจน ช่วยในการตัดสินใจซื้อของผู้อ่าน

“ลำเรื่องต่อกลอนของคณะ เพชรอุบล ซึ่งนำทีมโดย ป.ฉลาดน้อย ส่งเสริมเรื่องทำวสุวรรณหงษ์ ที่ลงมาเป็นวีดีโอ ให้ห้าง Peter Group ขาย นำแสดงโดยชาวคณะเพชรอุบล ครบทีม”

(ราชาเสียงทอง ฉบับประจำเดือน สิงหาคม พ.ศ.๒๕๔๐ หน้า ๕๓)

๗.๑๓ เลือกสรรแต่เฉพาะเรื่องดีงามของหมอลำมาเสนอ

“อย่างที่ผมบอกว่ammมันกว้าง ให้เป็นกลางก็แล้วกันหนังสือก็ให้ไปตามรูปแบบ ไม่มี การขุดคุ้ยนอกประเด็นจากการเป็นนักร้องนักแสดงหรือเรื่องส่วนตัวอะไรมาลง เรามีจุดยืนตรง

นี้ หน้าทีของเราคือเชียร์และมองให้เขาเห็นว่า นักร้องคนนี้กำลังทำอะไรอยู่มากกว่าไปพูดคุยเรื่องส่วนตัว เราทำเพื่อให้เขาเกิด”

(เนชั่น สุดสัปดาห์ ฉบับที่ ๒๔๘ หน้า ๓๓)

๗.๑๔ กลยุทธการเสนอเนื้อหาที่สัมพันธ์กับสื่ออื่น ในการช่วยโปรโมตหมอลำ เช่น สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์กำลังโปรโมตหมอลำคนหนึ่ง ราชาลีงทองก็ให้รายละเอียดอื่น ๆ ประกอบนอกเหนือจากที่คนฟังวิทยุ หรือ ดูทีวีทั่วไปจะได้รับ

“เช่น วิทยุกำลังเชียร์หมอลำ ก. คนก็รู้ที่อยู่แต่เพียงว่า หมอลำคนนี้ดัง แต่ไม่รู้ว่าหมอลำ ก. เป็นใครมาจากไหน รู้แต่ชื่อที่ร้องเพลง ราชาลีงทองก็มีส่วนไปเปิดเผยว่า ชื่อจริงชื่อนี้ นามสกุลนี้ เกิดเมื่อไร กับทีวีเราก็มีส่วนช่วยโปรโมต โดยการพูดถึงหมอลำ เช่น การประกวดหมอลำออกอากาศ ใครชนะ ใครเข้ารอบ หรือใครจะได้เป็นหมอลำในสังกัดค่ายอะไร”

(ณรงค์ รอดเจริญ : สัมภาษณ์ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๑)

จากการที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหาของนิตยสารฉบับนี้ตลอดระยะเวลา ๑ ปี ๒๕๔๐ ทำให้ผู้วิจัยมองเห็นว่า บทบาทของนิตยสารฉบับนี้ ตามแนวคิดของผู้ผลิตนั้นจะมุ่งที่การเป็นกระบอกเสียงแนะนำหมอลำและประกาศข่าวเกี่ยวกับวงการหมอลำมากเป็นพิเศษ ผลการกระทำเช่นนี้ ทำให้หมอลำหน้าใหม่มีเวทีแจ้งเกิดให้กับตัวเองอีกเวทีหนึ่ง หรือทำให้หมอลำหน้าเก่ามีช่องทางอีกช่องทางหนึ่งที่จะนำเสนอตัวเองได้ นับว่าเป็นสื่อเบิกทพหน้าในการที่จะเกทางสำหรับการโปรโมต ดังที่บรรณาธิการให้สัมภาษณ์ว่า จะเป็นหมอลำคนใดก็ตามที่ต้องการให้ผู้ผลิตนำเรื่องราวไปลง ก็ขอเพียงแต่ให้มาติดต่อกองบรรณาธิการเพื่อให้เสนอข่าวเกี่ยวกับตัวเองก็ได้

นอกจากนี้ ยังมีข่าวคราวความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับบุคคลในวงการหมอลำมาเสนอให้ผู้อ่านทราบอยู่อย่างไม่ขาด เช่น ข่าวของนักจัดรายการ นักประพันธ์เพลงและหมอลำตลอดจนเจ้าของค่ายเทปหมอลำ แม้ว่า นิตยสารฉบับนี้จะมีข้อเสียเปรียบในด้านความถี่ในการนำเสนอเรื่องราวของหมอลำเพราะเสนอได้เพียงเดือนละ ๑ ครั้ง เท่านั้น แต่ข้อดีคือการที่มีรูปแบบเป็นรูปเล่ม (Hard copy) ทำให้สามารถเก็บไว้ได้นาน และเก็บเป็นของสะสมได้ ทั้งยังอยู่ในความทรงจำของคนอ่านได้นานกว่าการเสนอผ่านสื่อประเภทอื่น ๆ ที่มาไวไปไว เช่น โทรทัศน์ และวิทยุ